



Valašský soubor

KAŠAVA



77. beseda u cimbálu

Lukov 18. října 2014

*Valašské písně milostné
aneb
Lásko, bože, lásko*



*„Hojáčky“ – Valašský bál v Lukově, 6. 2. 1982
(zprava Antonín Bařínka, František Kubíček a Jiří Sládek).*



*Zkouška muziky před besedou u cimbálu v Lukově, 1983
(zleva Antonín Bařínka, František Gargulák a Pavel Malík).*

Zpívání o lásce

Dnešní beseda u cimbálu, zasvěcená zpívání o lásce, připomíná také tři zpěváky, jejichž repertoár je milostnými písněmi přímo protkán. Každý z nich zpíval o lásce, vínečku či péřečku, každý prožíval veselé nebo smutné příběhy provázející milostná vzplanutí.

V lidových písních se objevují obrazy ze života našich předků. Před očima vyvstávají lidé pracující na polích, slavící dobrou úrodu či oplakávající odvádění na vojnu, dovídáme se ale také o historických událostech, poznáváme nájezdníky různých etnik i příběhy jako z černé kroniky popisující trestné činy i jejich důsledky. Nejpočetněji jsou však zastoupeny písně milostné. Vztahy kořenily životy lidí odjakživa a dotkly se všech sociálních vrstev.

Byliny, přidávající vztahu na rozmanitosti, měly různou chuť a vůni. Plny očekávání vyhlížely dívky chlapce jdoucí kolem jejich stavení a snažily se je nalákat na svou pracovitost (*Idú chlapi hore dědinú, rádi by vešli k nám, naše dvérka vrzīgajú a já jich zalévám*). Oblíbené adepty dívky přirovnávaly k vonným rostlinám a koření (*Ej, Janku, Janičku, vonňavý hřebíčku*). Když chlapec uspěl, mohl mít galánečku „*jak by ju okořenil*“.

Naplnit lásku nebylo vždy jednoduché. Rodiče své dcery bedlivě hlídali, aby k nim nechtěný nápadník neproniknul. Dveře bývaly zamčené, malými okny by se statný mládenec s těžší protáhnul. Zamilované děvče mělo naštěstí dost důvtipu na to, aby svého milého vpustilo zadními vrátky (*Obejdi, synečku, obejdi dokola, tam sa ti otevřú dvéřečka do dvora*).

Čest mladých dívek bývala to nejcennější, co měly. Její ztráta se proto pokládala za velkou tragédii. Ne vždy se k ní však dívka přiznávala otevřeně. Lidová slovesnost nabízí množství jinotajů, za něž mohly dívky svůj čin skrýt – ať už šlo o věneček, který v písních marně hledají, nebo o trofej ve formě péřečka či voničky vložené milému za klobouk.

Svou lásku dívky často popisovaly jako vodu, působící na milého až omamně (*Na tom našem dvoře, oj, je tam voda, bože, kdo sa jí napije, oj, zapomněť nemože*). Mládenci odmítající čekat na stav manželský byli bohužel většinou příliš přelétaví a kupodivu byli i značně upovídaní (*Létal ptáček, létal, oj, ale přeletoval, syneček k nám chodil, oj, ale klevetoval*), tajemství tedy bylo vypuštěno na povrch. Některým dívkám bylo jasné, co je čeká při podávání obcerstvující vody a tohoto nebezpečí se raději vyvarovaly (*Co sem sa pod okny nastál, studeněj voděnky naptál, nechťela má milá státi, studeněj voděnky dáti*).

Příběhů ukrytých do písní je spousta. Písníčky o lásce jsou všem blízké, na rozdíl od vojny s Turkem můžeme toto téma potkat na každém kroku i ve svých životech, mnozí je dokonce zažijí na vlastní kůži. Nemusíme tedy vytvářet nová díla, někdy si je stačí s chutí zazpívat, nebo se do nich zaposlouchat. Dnes k tomu máte jedinečnou příležitost.

Jitka Bařínková

Soláň – cimbálová muzika a tanečníci

Cimbálovou muziku Soláň založila v roce 1990 parta mladých ctitelů valašské lidové písně. Pojmenovali se podle nedalekého kopce, který je pro svou atmosféru právem nazýván valašským Olympem. Domácké vyhrávání se brzy změnilo v pravidelné zkoušky, vystupování při různých příležitostech a koncertování na festivalech doma i v zahraničí. Muzika se o čtyři roky později rozrostla o taneční skupinu a společně se věnují interpretaci lidových písní, tanců a dalších tradic z oblasti Valašska. Cimbálová muzika velmi úzce spolupracuje s Pavlem Čípem – výrobcem gajd a dřevěných lidových nástrojů. Z této spolupráce vznikla v roce 1994 gajdošská muzika Soláně, která s přestávkami funguje dodnes. V roce 2008 se Soláň rozrostl také o dívčí sbor s názvem „Kružek štyr tet“, který vystupuje s gajdoši nebo samostatně.

V roce 1994 vydala muzika svůj první zvukový nosič – kazetu písní o robotě s názvem *Nebude nám dycky tak*, o rok později ve spolupráci s CM Technik natočila zvukový nosič *Při Betlémě na salašu* věnovaný moravským koledám, v roce 1998 sólové album *A tož jakú...*, zpracovávající „pijácké, špásové aj iné“ písně. Gajdošská muzika v téže roce přispěla nahrávkou na profilové album sedmi moravských gajdošských seskupení *Gajdovali gajdoši...* V roce 2000 se fonotéka Soláně rozrostla o titul *Valaské pěsničky*, který vyšel ve vydavatelství Gnosis Brno v edici uceleně mapující moravský folklor. Na Vánoce 2002 se podařilo pokřtít šestý hudební projekt nazvaný *Koleda nám nastala...* Další CD Soláně je putováním s valašskou pěsničkou tak, jak život Valachů provázela. Nese název *Dobře je s muzigú...* (2005) a vysloužil si nominaci na cenu FOSKAR 2006 v kategorii Album roku. Nominaci v kategorii Zpěvák roku si vyzpíval také dlouholetý člen a zpěvák Soláně Pavel Ptáček. V roce 2008 si Soláň vysloužil další nominaci na cenu FOSKAR – tentokrát v kategorii Muzika roku. Další CD, na kterém najdete muziku Soláň, se jmenuje *Dyž sem byl malučký*. Je věnováno netradičně dětem, které na něm zpívají lidové písničky z Moravy. Poslední CD muziky vyšlo v roce 2012 a nese název *Bylo lásky, bylo...*

V roce 2010 oslavil Soláň již dvacetileté působení na folklorní scéně. Patří k vyhledávaným folklorním kolektivům nejen svým sympatickým projevem, ale také citlivým a pouceným přístupem k valašskému folkloru. Na besedě u cimbálu zde v Lukově nevystupuje poprvé, před několika lety se představil společně s CM Kašava na několika společných koncertech.

Jarmila Šuláková

Narozená 24. června 1929 ve Vsetíně, jedna z nejznámějších zpěvaček lidových písní, nejen valašských. Vztah k hudbě, získaný od rodičů, se projevil již v jejím působení v dětských a mládežnických pěveckých souborech. Od roku 1948 zpívala s Michálkovou cimbálovou muzikou a píseň *Okolo Súče voděnka teče*, vysílaná ostravským rozhlasem,



byla první z těch, které jí zajistily velkou popularitu. Téhož roku se Michálkova muzika spojila se vsetínským Valašským krúžkem a vznikl tak folklorní soubor Vsacan, ve kterém Jarmila Šuláková působila nejen jako zpěvačka, ale i tanečnice. Roku 1952 založil v Brně Jaroslav Jurášek Brněnský rozhlasový orchestr lidových nástrojů (BROLN) a k pěvecké spolupráci přizval i Jarmilu Šulákovou (spolu s Boženou Šebetovskou, Jožkou Severinem, bratry Dušanem a Lubošem Holými, Milanem Křížem a dalšími). Jarmila Šuláková byla i nadále činná ve Vsetíně, v letech 1954–1964 v souboru Kyčera při OÚNZ (Okresní ústav národního zdraví) Vsetín, kam odchází spolu s Michálkovou muzikou a svým budoucím manželem Ludvíkem Schmidtem (přestože po svatbě přijala jeho příjmení, v uměleckém životě vystupovala nadále pod svým dívčím jménem). V roce 1958 zakládá v Ostravě Jan Rokyta CM Technik a J. Šuláková se stává jeho sólistkou. Rozhlasové snímky natočené s BROLNem a Technikem patří do „zlatého fondu“ Čs. rozhlasu a díky jejímu podání pronikly valašské lidové písně do obecného povědomí několika generací. Od roku 1995 účinkovala zpěvačka také

s folkrockovou skupinou Fleret z Vizovic, která svým repertoárem oslovuje především mladou generaci.

Josef Laža

Josef Laža se narodil 11. listopadu 1939 v Leskovci u Vsetína. Během docházky do osmileté školy ve Valašské Polance jej výrazně ovlivnil Antonín Sousedík, který jej učil hře na housle a zároveň v něm probudil zájem o lidovou kulturu Valašska. Mladý Jožka se již ve dvanácti letech uplatňuje jako kontráš cimbálové muziky v Souboru písní a tanců při Osvětové besedě Vsetín (primášem byl právě jeho učitel A. Sousedík). Tam se také učí zpívat první valašské písně. V roce 1954 se stává členem souboru Kyčera, kde hraje v muzice, tančí a především zpívá – také v duetech s Jarmilou Šulákovou. Po rozpadu Kyčery (1964) začíná jeho intenzivní spolupráce s ostravskou CM Technik vedenou Janem Rokytou. Výsledkem je více než 200 rozhlasových snímků, z nichž řada vyšla na zvukových nosičích. Jako sólový zpěvák vystupuje J. Laža i s BROLNem, s cimbálovými muzikami Kašava, Vsacan, Jasénka

či s dechovou hudbou Beskydská muzika. Je častým hostem v televizi, ale také v programech mezinárodních folklorních festivalů ve Strážnici, v Rožnově pod Radhoštěm ad. Svým nevšedním hlasovým fondem, muzikalitou a pěveckou přesvědčivostí se stává jedním z nejvýraznějších zpěváků Vsetínska i celého Valašska.

Spolupráce zpěváků Jarmily Šulákové a Josefa Laži se souborem Kašava začala v roce 1977. Tehdy se stala kmenovou kapelou souboru cimbálová muzika s primášem Antonínem Bařinkou, založená o rok dříve. Jejimi externími zpěváky byli také J. Šuláková a J. Laža (kontakt s nimi zprostředkoval A. Bařinka, který je znal ze společného působení ve vsetínském Vsacanů). Jednou z prvních významných „kašavských“ akcí byla Kytice pro Jarmilu Šulákovou – pořad k padesátinám zpěvačky, který se konal v tehdejší Kulturním domě JZD Podhoran v Lukově dne 19. 7. 1979. Velký ohlas veřejnosti, inspirující prostředí, přátelství vedení i řadových členů souboru – to byly okolnosti, které na oba zpěváky zapůsobily tak, že v Lukově rádi účinkovali i na dalších besedách u cimbálu (statistiky uvádějí, že do roku 1989 zde J. Šuláková zpívala 12krát a J. Laža 18krát). Akcí bylo pochopitelně mnohem více, včetně společných vystoupení v televizi, rozhlasových natáčení atp.

Antonín Bařinka



Antonín Bařinka a Josef Laža, Valašský bál, Lukov (6. 2. 1982).

Antonín Bařinka

Umělecké vedení několika dětských i dospělých cimbálových muzik, vytvoření několika desítek hudebních úprav a výchova několika stovek muzikantů, to je aktuální vizitka Antonína Bařinky, se kterým letos slavíme jeho pětasedmdesátiny.

Narodil se 25. listopadu 1939 ve Valašských Kloboukách a zde započala v 50. letech také jeho dráha hudební – v cimbálové muzice souboru Dúbrava, kde působil v letech 1952–1964 jakou houslista, kontráš a částečně i basista. V letech 1965–1972 vedl vlastní CM, zároveň působil od roku 1967 v CM Vsacan, v letech 1972–1976 na postu primáše a uměleckého vedoucího kapely. V roce 1976 založil ve Zlíně cimbálovou muziku, která se o rok později stala kmenovou kapelou Valašského souboru Kašava a součástí tohoto kolektivu byla až do roku 1991, kdy byla vystřídána muzikou s primášem Petrem Králem. Muzika v čele s A. Bařinkou hrála nicméně dále, a to až do roku 2005. V současné době si Antonín Bařinka čas od času zahraje se svými přáteli při občasných sobotních zkouškách, či více či méně pravidelných muzikantských setkáních se svými žáky.

Během svého působení ve všech kapelách nebyl jen vynikajícím interpretem, ale zejména skvělým upravovatelem. Jeho úpravy tvoří osu repertoáru Valašského souboru Kašava a jeho cimbálových muzik. Upravil také řadu písní pro CM Vsacan a další kapely. Není náhodou, že jeho citlivého rukopisu si velmi záhy všiml redaktor ostravského rozhlasu Jan Rokyta a Bařinkovy úpravy mají v archivu tohoto studia významné zastoupení. Naposledy byla fonotéka doplněna o skladby z posledního CD CM Kašava s názvem *Zahraj ty ně, zahraj*, přičemž z jeho pera pochází většina ze čtrnácti čísel. To, že dobrá polovina z toho byla psána v loňském roce, svědčí o jubilantově stále skvělé aranžerské formě.

Neméně důležitá je ale také Bařinkova činnost pedagogická. Již jako učitel na valašskokloboucké Lidové škole umění založil jednu z prvních dětských cimbálových muzik na Moravě (1966). V této činnosti pokračoval i po odchodu z Valašských Klobouk do Zlína. Šňůra dětských cimbálových muzik bez přerušení pokračuje dodnes. Jsou to generace, doslova stovky dětí, v nichž se díky němu probudila láska k lidové písni. Mnozí z nás si cimbálovou muziku tak oblíbili, že jsme přesvědčili své životní partnery k doživotní toleranci tohoto nádherného koníčku.

Pane Bařinko, děkujeme.

Petr Král

Program

1. Lásko, bože, lásko CM VS Kašava
2. Idú chlapci hore dědinú CM VS Kašava + „cérky“ Bařinkovy
3. O šáteč VS Kašava, zpěv Jitka Bařinková
4. Všeci lidé povídají CM VS Kašava + Adam Mlýnek
5. Dyž milují jednu dva VS Kašava
6. Čí to husičky na tej vodě CM Soláň
zpěv Michaela Bařinová, František Prokop
7. Valašské polky CM Soláň + taneční skupina
8. Já mám milú, pěknú milú CM Soláň, zpěv Pavel Ptáček
9. Hudecké z Popova CM Soláň + taneční skupina
10. Zvečera jablunku sadila CM Soláň
11. Už měsíček vyšel CM Soláň, zpěv Pavel Ptáček + taneční skupina
12. Stojí Janko v Dunaji cimbál Monika Kovářová
zpěv Klára Obručová, František Prokop
13. Dyž sem šel okolo vrat CM Soláň, zpěv Pavel Ptáček
14. Pome, chlapci, pome CM Kašava, zpěv Jan Czirok
15. Na tom našem dvoře CM Kašava, zpěv Jitka Bařinková
16. Svatební z Bystřice CM Kašava
zpěv Jan Czirok, Petr Král, Martin Kubíček
17. Pod javorem roste kořeň CM Kašava, zpěv Lenka Mrlinová
18. Gúlaná–podtácaná CM Kašava + hOLDSTÁŘI (jubilanti)
19. Slaviček zpívá Všichni

Slovem provází Jana Pluhařová

Hudební úprava: Antonín Bařinka 2, 3, 4, 15, 17, 18, 19; Martin Kovář 7, 10; Monika Kovářová 6, 8, 11, 12, 13; Jan Rokyta 9, 14, 16; Alois Skoumal 18; Lucie Uhlíková 5

Choreografie: Věra Kovářů 3, 5; Pavel Trčka 7, 9, 11; Karel Pavlišťík 3; Libuše a Jiří Perůtkovi 18

Účinkují

Soláň – cimbálová muzika a tanečníci

Umělecká vedoucí souboru: **Monika Kovářová**

Vedoucí taneční složky: **Pavel Trčka**

Primáš CM Soláň: **David Kulišťák**

Vedoucí Krúžku štyr tet: **Michaela Bařinová**

Jitka Bařinková, Ludmila Bařinková, Ludmila Garguláková, Dana Zapletalová

hOLDSTÁŘÍ Kašava

Valašský soubor Kašava

Umělecká vedoucí: **Lucie Uhlíková**

Vedoucí taneční složky: **Ondřej Pavlišťík**

Primáš CM Kašava: **Petr Král**

Primáš CM VS Kašava: **Antonín Bradáč**

Program připravili

Autoři programu: **Petr Král, Jitka Bařinková**

Režie: **Jana Pluhařová**

Spolupráce: **Monika Kovářová, Karel Pavlišťík, Lucie Uhlíková**

Produkce: **Ondřej Pavlišťík a kolektivy VS Kašava a Mladá Kašava**

Zvuk a světla: **Marcel Rech, Alois Kopřiva**

Prosíme diváky sedící na tanečním parketu, aby si laskavě po skončení programu odnesli židle ke svým stolům.

Po dobu trvání programu je bufet uzavřen.

Prosíme vážené hosty, aby jako kuřárny využívali výhradně vstupní „mezidveři“.

 **zlín.** Akci podpořilo statutární město Zlín.

Zveme Vás na akce Kašavy v sezóně 2014/2015

13. prosince 2014, 19:30, Lukov, 78. beseda u cimbálu

14. prosince 2014, 18:00, Bařova vila, Zlín, Vánoční koncert Kašavy

24. prosince 2014, 22:00, náměstí Míru, Zlín, Tradiční štědrovečerní zpívání

28. prosince 2014, 16:00, kostel Jižní Svahy, Zlín, Vánoční koncert Kašavy

28. prosince 2014, 18:30, kostel, Štípa, Vánoční koncert Kašavy

8. února 2015, 19:30, Lukov, 44. valašský bál

Ludmila Bařinková



Loňská jubilantka se narodila 5. června 1943 ve Zlíně. Ke zpěvu lidových písní ji přivedla maminka. V deseti letech začala zpívat s CM zlínského Slováckého krúžku, v patnácti letech zvítězila v rozhlasové soutěži „O nejlepšího zpěváka Moravy“ pořádané Brněnským rozhlasem. Toto vítězství jí přineslo pozvánku k natáčení s BROLNem. Další folklorní aktivitou bylo členství ve zlínském Bartošově souboru písní a tanců, jehož doprovodnou muzikou byla CM Máj vedená Aloisem Skoumalem. L. Bařinková se stala její sólovou zpěvačkou. Roku 1972 začala zpívat v nově vzniklém Valašském souboru Kašava, který tehdy neměl vlastní hudební doprovod, a vypomáhaly mu hostující kapely. V roce 1977 začala souboru hrát vlastní muzika s primášem Antonínem Bařinkou a Ludmila Bařinková se stala její kmenovou zpěvačkou. Svou činnost v Kašavě ukončila v roce 1991. Během tohoto čtrnáctiletého období se uskutečnila řada vystoupení doma i v zahraničí. Ostravským rozhlasovým studiím byla natočena řada snímků, z nichž

byly některé umístěny na LP desce a CD nosičích, a v ostravském a brněnském televizním studiu vzniklo za účasti L. Bařinkové několik pořadů. L. Bařinková se také věnovala svým nástupkyním z mladší pěvecké generace a ochotně jim předávala své bohaté pěvecké zkušenosti.

Antonín Bařinka

Libuši Perůtkové k narozeninám

Milá Libuško,

v letošním roce jsi oslavila narozeniny s magickými čísly – sedmičkou a pětkou. Známe se velmi dlouho, naše přátelství pochází z minulého století. Tehdy jste spolu s Jiřím začali jezdit do Kašavy a pokoušeli jste se tamější dlouhovlasé potápky, z nichž se vyklubali skvělí zpěváci a tanečníci, kultivovat a přimět je k účtě k valašskému folkloru. Měli jste k tomu skvělé předpoklady – oba výborní tanečníci se zkušenostmi s vedením souboru. Ty jsi nadto ještě byla úspěšnou pedagožkou, ředitelkou mateřské školky, jejíž malí žáci Tě prožívali a dodnes, i když jsou na významných společenských postech, Tě uctivě zdraví

a vzpomínají na ty krásné a bezstarostné časy, kdy jsi jim se svými kolegyněmi hrála loutkové divadlo.

Ty, Libunko, jsi přišla do zlínského Bartošova souboru písní a tanců jako Adámková záhy po dokončení studia v Brně. Tam jsi výborně zapadla a zároveň padla do oka Jiřímu a za chvíli z Tebe byla Perůtková. Doplnovali jste se skvěle v tanci i v rodinném soužití a hospodaření. Bartošovu souboru jste byli po léta významnou oporou ať již na tuzemských jevištních prknech, nebo na zahraničních zájezdech do Jugoslávie a Německa, na něž mnozí ještě stále vzpomínají. Jako sólová tanečnice ses uplatňovala v náročných tanečních kreacích. Vzpomínám na Spartakiádní valčík s řadou náročných zvedáček i na Starodávny a jiné tance.

Pěvecké a taneční umění vás obou přivedlo pana Jarcovjáka (dej mu Pán Bůh věčnou slávu) na nápad povolat vás k nácvičku dožinek pro družstevní slavnosti obce Kašavy. Byl to šťastný nápad, protože tak se zrodil soubor, který dnes rozváží taneční, pěvecké a muzikantské umění po světě. Ujala ses děvčat a dokázala zlomit jejich odpor k česání vlasů na půtec uprostřed hlavy a k nošení šátku. I tady ses stala jednou z nejvýraznějších představitelk tanečního umění a výrazového projevu na jevišti. Svědčí o tom taneční obrazy Dožatá z Valašské Polanky a Čepení nevěsty z valašské svatby. Pomáhala jsi při pořizování krojů, což patří k náročným úkonům. Tvůj osobní i rodinný život byl neobyčejně hluboce spojen se životem Kašavy v soutěžích a ve výchově mladých adeptů tanečního umění. Tvoje taneční elegance v provedení sólové kulané je po generace obdivována a zájem o její provedení na nejrůznějších slavnostech neutuchá.

K Tvým jedinečným zásluhám patří především péče o dětské tanečnický. Spolu s Jiřím neleníte v cestách za dětskými soubory, které stojí o Vaši radu, pomoc při nácvičku tanců, účast v porotě. Na repertoárovou a krojovou radu se na Vás, zejména však na Tebe, obracejí nejen soubory z Vizovic, Valašských Klobouk a jiných míst, ale především vedoucí souborů, kde se rodí budoucí tanečníci dospělého souboru Kašava.

Moc Ti přeju jménem těchto dětí, jejich vedoucích i těch, kteří dnes už patří k souborovým seniorům, zdraví, sílu k tancování a radost ze života.



O půlnoci Huberta překvapila puberta aneb Blahopřání k několikeré padesátce

To byl a dosud i je kultovní slogan pro partu kluků a děvčat, kteří se koncem 70. let objevili na zkouškách Kašavy. Bylo to v pravou chvíli, protože právě probíhala „populační krize“ – v amatérských folklorních souborech běžný a v různých časových obdobích se opakující jev. Vdaná děvčata odchází rodit, někteří ženáci odchází z rodinných důvodů. Záchranou byla paní učitelka Pavlišťíková. Ta vždy dodala dobře připravené tanečnice, které k ní na tehdejší „lidušku“ (lidovou školu umění) chodily „do baletu“. O kluky byla i tenkrát nouze, ti do baletu nechodili. Řešení přinášela zásada, podle níž si muselo nově příchozí děvče přivést i tanečníka. **Markétě (Marce) Pavlišťíkové a Magdaleně (Madle) Preiningerové-Skoumalové, Ivě Minářové-Majzlíkové** se to povedlo. „Ulovily“ své partnery na zlínském „zimáku“, kde se, jak pamětníci a pamětnice dobře vědí, při odpoledním bruslení uzavírala první přátelství nebo vznikaly první lásky. Jak se později ukázalo, ve volbě měla děvčata šťastnou ruku: **Karel (Kajoš) Papežík a Martin (Drak) Dračka** byli šikovní tanečníci stejně jako dva „kašavští zemaní“ **Ladislav (Laďa) Zuzaník** (nikoliv z Kašavy, ale z Držkové, i když označení na něj padne jako ulité) a **Ivo (Boban) Rochla**, kteří toto osobité seskupení posílili. Bylo jim tenkrát kolem patnácti šestnácti let. Byli pohybově i pěvecky disponovaní a i když s nimi „mlátila puberta“, dokázali brzy zaujmout místa ve většině tanců tehdejšího kmenového souborového repertoáru. Ihned také dojde, že s velkou chutí také začali plnit ostatní povinnosti vyplývající z provozu souboru (služby na besedách, pečení koláčů s paní Jarcovjákovou do bálové tomboly, zdobení sálu atd.). Dokázali také respektovat všechny společenské normy, které si soubor vytvořil, takže zapadli do prostředí vstřícného a vlídného, byť věkově velmi pestrého (strýčkovi Henemanovi tehdy táhlo na osmdesátku).

Tak jak lidsky i umělecky dozrávali, stali se výbornými a spolehlivými interprety valašských lidových tanců, kteří vždy s gustem odváděli na scéně své repertoárové „srdcovky“, jakými byly třeba *Hra o svatě Dorotě, Třé králé, Čepení nevěsty*, tanec *O šátek* a další. Užili si radosti z vítězství v národní soutěži v Třinci a v celostátní soutěži folklorních souborů v Košicích. Spolu s ostatními si přivezli spoustu zážitků z cest do Velké Británie, Nizozemska, Španělska, Francie, Německa. Později někteří přispěli i k obohacení souborového repertoáru (např. M. Preiningerová – *Hanácká z Vizovic*, M. Pavlišťíková *Hra o ráji*), byli u zakládání dětských souborů a byli či ještě jsou ve vedení souboru. Huberti si ale začali říkat v době, kdy už patřili mezi „dospěláky“, protože duch té souborové puberty je stále držel při sobě a oni si začali uvědomovat jeho cenu.

Nevím, zda Huberty a k nim záhy přibývší Jitku Šenkeříkovou (Šimkovou) ta padesátka, která jim v této, nedávné či blízké době „skočí na hrb“, překvapila. Mě ne. Pro mne je to šok. V každém případě všechno nejlepší!!! Ať vám to „hubertství“ ještě dlouho vydrží!

Karel Pavlišťík







„Huberti“ na cimblbálku v Lukově, 26. 9. 1982.



V říjnu letošního roku oslaví 60. narozeniny Vojtěch Holík - starší kamarád Hubertů (vpravo v tmavém tričku).



Jarmila Šuláková, Josef Laža a Jan Rokyta, Lukov 29. 10. 1988.

Programový sborník 77. besedy u cimbálu Valašského souboru Kašava

Redakce: Lucie Uhlíková, Lukáš Kouřil, Petr Zbranek

Fotografie: archiv SPLK KAŠAVA

Vydalo: Sdružení přátel lidové kultury KAŠAVA, Zlín 2014

www.soubor-kasava.cz, info@soubor-kasava.cz

Tisk: Střední průmyslová škola polytechnická - Centrum odborné přípravy Zlín, polygrafické obory

Odjezdy autobusů

0:15 Lukov–Štípa–Jižní Svahy–ZUŠ Štefánikova–nemocnice–Vysoká mez

1:30 Lukov–Fryšták–Jižní Svahy–ZUŠ Štefánikova–nemocnice–Vysoká mez